

Zondag 6 B
St. Jozef Bennebroek
14 Februari 2021

Lepra is een zeer vreselijke ziekte die nog steeds bestaat, maar die tegenwoordig te genezen is. In Egypte had ik een goede band met een Italiaanse zuster die ging werken in een leprakolonie aan de rand van Caïro toen ze nog heel jong was. Er was zoiets als een kleine stad met een ziekenhuis voor de zieken en huisjes waar hun families woonden. De regering voerde daar de administratie en zij vroeg de Katholieke Kerk zusters beschikbaar te stellen om daar te werken.

Suor Vittoria, zo heette de zuster van de Congregatie van de Franciscanessen van de heilige Elizabeth, vertelde me dat ze de eerste keer dat ze gingen een walgelijke geur roken enkele kilometers voordat ze bij de plaats aankwamen. Het eerste jaar moesten ze altijd een geparfumeerde mondkapje moeten dragen om niet flauw te vallen. Beetje bij beetje maakten die opofferende zusters de plaats menselijker en gezonder, met de hulp van de regering en talrijke Italiaanse weldoeners.

Onze seminaristen voerden daar een semester van apostolaat uit. Toen ik hen vergezelde vond ik troost en bewondering in de eenvoud van die mensen, velen van hen met zichtbare kenmerken van de gecontroleerde ziekte op hun lichaam, de meeste van moslimfamilies, en om hun dankbaarheid tegenover de zusters. Het werk, de dienst van Suor Vittoria was zo geweldig dat het kleine dorpje zelfs schoon was, met bloemen, vogels. De families en de zieken voelden de liefde die ze voor hen hebben. De zusters werden door die mensen beschouwd als hun beschermende engelen.

Dus in het evangelie van vandaag. Die nonnen in Egypte, de Kerk, zusters, paters, leken, katholieke mannen en vrouwen over de hele wereld en door de eeuwen heen, probeerden Jezus te imiteren en na te doen. Zoals met de lichamelijke en geestelijke ziekten van de mensen, net als in het evangelie waar staat wat Hij deed in de ontmoeting met die man: hij had medelijden, reikte naar zijn arm, raakte hem aan, sprak met hem.

1. Hij werd "door medelijden bewogen". Hij laat het leed van de melaatse diep in zijn Hart binnenkomen, Hij voelt zijn verbittering, zijn eenzaamheid en vertwijfeling, Hij lijdt er aan. Hij leert ons om medelijden met onze naasten in spirituele of materieel nood te voelen: "Leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart" (Mt 11,29).

2. Vanuit zijn Hart komt er beweging in zijn handelen. "Hij stak zijn hand uit". Jezus blijft niet met de gevoelens van medelijden maar begint te helpen. Hetzelfde doen de christenen: niet alleen gevoelens hebben maar ook de dingen in beweging te zetten om te helpen.

3. Hij raakt de zieke aan: Hij kent geen aanrakingsangst. Een kracht verliet Jezus. En terstond was de melaatse genezen en gereinigd. Wij zien de kracht van de helpende liefde die onze medemensen aanraakt. Moeder Theresa zei altijd dat de lijdenden vooral liefde nodig hebben. De liefde verandert het hart van ons mensen. De Kerk heeft altijd de liefde aan daden gekoppeld: scholen, ziekenhuizen, dienst verlenen aan de zwakke mensen, aan arme mensen, zieke mensen, aan mensen in nood in alle landen en niet slechts door geld te sturen maar door de inzet van ontelbare aantallen van gelovigen, zusters, paters, leken, die hun leven verbrennen in veel landen. Zo veel Nederlandse missies en missionarissen hebben de concrete liefde van Christus gebracht naar verre, arme en gevaarlijke landen. Daar hebben zij de mensen aangeraakt om de kracht van de barmhartige God te laten werken.

4. Vanaf zijn hart spreekt Hij het genezende woord: "Ik wil, word rein." Hij wil het heil van de mensen. Alles wat Hij doet, doet Hij niet als een gewone plicht maar met heel zijn wezen en zijn hart. "Ik wil, word rein". Ook wij christenen vragen steeds om te groeien in liefde en aandacht voor de onze medemensen.

Laten wij de Heer danken voor zijn zorg voor ons allen, voor zijn voorzienigheid tegenover ons. Laten wij vragen om altijd een medelijdend hart te bewaren dat onze medemensen helpt, bemoedigt, en vreugde en heil mag verlenen.